

Дело C-120/24

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

15 февруари 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва)

Дата на акта за преюдициално запитване:

14 февруари 2024 г.

Жалбоподател в първоинстанционното производство и жалбоподател в касационното производство:

„Unigames“ UAB

Ответник в първоинстанционното производство и ответник в касационното производство:

Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

[...]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Върховен административен съд на Литва)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

14 февруари 2024 г.

[...]

Разширеният съдебен състав на Върховния административен съд на Литва [...] [съдебен състав] [...] разгледа в съдебно заседание по реда на писменото производство по обжалване административното дело, образувано по жалба на жалбоподателя, частното дружество с ограничена отговорност „Unigames“, срещу решението на Vilniaus apygardos administracinis teismas (Окръжен административен съд Вилнюс, Литва) от 10 август 2022 г. по административното дело, образувано по жалбата, предявена от

жалбоподателя [...] срещу ответника, Lošimų supervisory tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Орган за надзор върху хазарта към Министерството на финансите на Република Литва), с която се иска отмяна на акт за установяване на нарушение.

Разширеният съдебен състав,

приема следното:

I.

- 1 Настоящото дело се отнася до спор между жалбоподателя, частното дружество с ограничена отговорност „Unigames“, на което е издаден лиценз № 0118 за организиране на хазартни игри с игрални автомати от категория В (наричано по-нататък „жалбоподателят“), и ответника, Орган за надзор върху хазарта към Министерството на финансите на Република Литва (наричан по-нататък „ответникът“ или „Органът“), относно Tarnybos direktoriaus 2022 m. gegužės 19 d. įsakymas Nr. DIE-314 „Dėl atlikto UAB „Unigames“ neplaninio specialiojo patikrinimo pagal 2021 m. spalio 14 d. pavedimą patikrinti Nr. PT-36-(7.3)“ (Акт за установяване на нарушение № DIE-314 на директора на Органа от 19 май 2021 г. относно извънредната специална проверка на UAB „Unigames“, извършена съгласно заповед за възлагане на проверка № PT-36-(7.3) от 14 октомври 2021 г.) (наричан по-нататък „Актът за нарушение“).

Правна уредба. Правото на Съюза

- 2 В член 5, параграф 1 от Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година установяваща процедура за предоставяне на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (кодифициран текст) (наричана по-нататък „Директива 2015/1535“) се посочва:

„1. При условията, предмет на член 7, държавите членки незабавно предоставят на Комисията всички проекти на технически регламенти, с изключение, когато те само транспонират пълния текст на международен или европейски стандарт, в който случай информацията относно съответния стандарт е достатъчна; те също така предоставят на Комисията изявление за причините, които налагат приемането на такъв технически регламент, когато това не е разяснено в проекта.

Когато е необходимо, и освен ако вече не е бил изпратен с предишно съобщение, държавите членки едновременно предоставят текста на съществените и с пряко значение основни законови или подзаконови разпоредби на Комисията, ако запознаването с такива текстове е необходимо за оценяване значението на проекта на техническия регламент.

Държавите членки предоставят отново проекта на техническия регламент на Комисията при условията, посочени в първа и втора алинея на настоящия параграф ако направят промени в проекта, с които значително се изменя обхвата му, съкращава се първоначално предвидения срок за прилагането му, допълват се спецификации или изисквания, или последните се правят по-ограничителни

[...]“.

- 3 В член 1, параграф 1, буква б) от Директива 2015/1535 понятието „услуга“ се определя като „каквато и да е услуга на информационното общество, тоест, каквато и да е услуга, нормално предоставяна срещу възнаграждение, от разстояние, чрез електронно средство и по индивидуална молба на получателя на услугите.

За целите на настоящото определение:

- i) „от разстояние“ означава, че тази услуга се предоставя без страните да присъстват едновременно на едно и също място,
- ii) „чрез електронни средства“ означава, че услугата се изпраща първо и се получава по местоназначение чрез електронно оборудване за обработка (включително цифрово компресиране) и съхранение на данни и изцяло се пренася, предава и получава чрез кабел, радио, оптични средства или други електромагнитни средства,
- iii) „по индивидуална молба на получателя на услугите“ означава, че услугата се предоставя чрез пренос на данни по индивидуална молба.

Индикативен списък на услугите, които не са предмет на настоящото определение, е установен в приложение I“.

- 4 В член 1, параграф 1, буква д) от Директива 2015/1535 се посочва, че понятието „правило за услуги“ означава „изискване от общ характер, свързано с предприемането и упражняването на дейности за услуги според значението на буква б), и по-специално разпоредби относно доставчиците на услуги, услугите и получателите на услугите, като се изключат всякакви правила, които не са специално насочени към услугите, определени в тази точка.

За целите на настоящото определение:

- i) едно правило се счита за специално насочено към услугите на информационното общество, когато, взимайки предвид причините за него и оперативната му част, конкретната цел и предмет на всички или някои от отделните му разпоредби е да регулира такива услуги по ясен и целенасочен начин,

ii) едно правило не се счита за специално насочено към услугите на информационното общество, ако дава отражение върху тези услуги само по имплицитен начин или инцидентно“.

- 5 В член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535 понятието „технически регламент“ се определя като „техническа [спецификация] и други изисквания или правила за услуги, включващи съответни административни разпоредби, спазването на които е задължително, юридически или фактически, в случаите на маркетинг, предоставяне на услуги, установяване на оператор за услуги или използване в държава членка или в голяма част от нея, както и законовите, подзаконовите или административните разпоредби на държавите членки, с изключение на тези, предвидени в член 7, забраняващи производството, вноса, маркетинга или използването на един продукт или забраняващи предоставянето или използването на услуга или установяването на доставчик на услуги.

Фактически техническите регламенти включват:

- i) закони, подзаконови или административни разпоредби на държава членка, които препращат или към технически спецификации или други изисквания или правила за услуги, или към професионални кодекси или кодекси на практиките, които на свой ред препращат към технически спецификации или други изисквания или правила за услуги, при спазването, на които се налага презумпцията за съответствие със задълженията, наложени от посочените по-горе закони, подзаконови или административни разпоредби,
- ii) доброволни споразумения, по които публичният орган е страна, и които в името на общия интерес регулират спазването на техническите спецификации или други изисквания или правила за услуги, с изключение на спецификации в тръжни документи за обществени поръчки,
- iii) технически спецификации или други изисквания или правила за услуги, които са свързани с фискални или финансови мерки, даващи отражение върху потреблението на продукти или услуги чрез стимулиране на спазването на такива технически спецификации или други изисквания или правила за услуги; техническите спецификации или други изисквания или правилата за услуги, свързани с националните социално-осигурителни системи не се включват.

Настоящото обхваща техническите регламенти, наложени от органите, определени от държавите членки и включени в списък, който се изготвя и актуализира, при необходимост, от Комисията, в рамките на Комитета, посочен в член 2.

Същата процедура се прилага за изменение на този списък“.

Правно основание. Националното право

- 6 Член 10, параграф 19 от Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas (Закон на Република Литва за хазарта (в редакцията съгласно Закон № XIV-337 от 20 май 2021 г., която е от значение за настоящото административно дело; наричан по-нататък „Законът за хазарта“) гласи: „В Република Литва се забранява насърчаването на участието в хазартни игри чрез разпространяване на информация или извършване на действия по убеждаване под каквато и да е форма и с каквито и да е средства, включително специални събития, пробни игри, промоции, отстъпки, подаръци и подобни стимули, провеждани от самия организатор на хазартни игри с цел насърчаване на участието в хазартни игри или хазартни игри от разстояние“.
- 7 В член 10, параграф 19 от Закона за хазарта в редакцията, действаща до изменението му със Закона от 20 май 2021 г. (в редакцията съгласно Закон № XII-1734 от 21 май 2015 г.), се посочва, че „в Република Литва се забранява насърчаването на участието в хазартни игри по следните начини:
- (1) чрез предоставяне на играча на правото да получава подаръци от организатора на хазартни игри незабавно или в рамките на определен срок след участието му в хазартни игри;
 - (2) чрез организиране на игри или състезания, пробни игри, лотарии и други събития, които насърчават участието в хазартни игри, включително хазартни игри от разстояние, извън местата за провеждане на хазартни игри или интернет страницата на организатора на хазартни игри.

Релевантните факти

- 8 Следната информация е записана от специалисти от отдел за проверки на Органа при проверка на интернет страницата на жалбоподателя на адрес <https://uniclub.lt/>: „Зрелищна експлозия 43 нови игри!“, „ELK игрални автомати. 25 игрални автомати!“, „Най-горещите игри“, „Турбо печалби. Изплащане за секунди!“, „Залози/плащания 24/7. Revolut е тук“, „Изберете от над 1000 казино игри“, „[...] кликнете върху офертата Bet Builder и комбинирайте различни събития в едни и същи мачове! При нас този инструмент е валиден за широк спектър от спортни състезания и комбинации! [...]“, „Cash out! Изплащания преди края на мача!“, „Опитът, удобството, качеството и иновациите са това, което ни отличава“, „Нашият хазартен портал е изключително удобен и лесен за ползване. Всичко е проектирано така, че да се отпуснете и да си прекарате чудесно“, „Казино игри от най-добрите разработчици“, „Бързи залози и изплащания“ и т.н. Ответникът счита, че тази информация нарушава забраната за насърчаване на участието в хазартни игри (член 10, параграф 19 от Закона за хазарта).
- 9 Извънредната проверка на жалбоподателя по предложение на директора на Органа разкрива нередности и води до приемането на акта за нарушение [...], което: (1) установява, че нарушението на жалбоподателя не е

отстранено към датата на приемане на акта за нарушение, тъй като на интернет страницата му продължава да стои публикувана информация, чиято цел е да привлече вниманието към предложението на жалбоподателя и да насърчи хазарта чрез рекламни фрази или думи, или да привлече вниманието към авторитета на жалбоподателя, изключителността на неговата интернет страница или характеристиките на услугите му, което представлява нарушение на забраната за насърчаване на участието в хазартни игри (член 10, параграф 19 от Закона за хазарта); (2) установява, че информацията, записана и публикувана на интернет страницата на жалбоподателя в периода между 13 октомври 2021 г. [...] и 3 февруари 2022 г. е насърчавала нейните посетители да участват в хазартни игри от разстояние в нарушение на член 10, параграф 19 от Закона за хазарта; (3) потвърждава заключението на комисията и за установеното от нея нарушение налага на жалбоподателя имуществена санкция в размер на 12 662 евро; (4) предупреждава жалбоподателя за възможното отнемане на лиценза му за експлоатация на игрални автомати от категория В вследствие на установеното нарушение; (5) изисква от жалбоподателя да отстрани нарушението най-късно до 20 юни 2022 г.; и (6) уведомява жалбоподателя, че е длъжен да внесе в държавния бюджет наложената от ответника имуществена санкция в срок до три месеца от датата на получаване на акта за нарушение [...]. В случай на обжалване на акта за нарушение [...] имуществената санкция трябва да бъде платена в срок до три месеца от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което се отхвърля жалбата.

- 10 [...] [повторна информация]
- 11 Първоинстанционният съд потвърждава становището на Organa и отхвърля жалбата на жалбоподателя с решение от 10 август 2022 г. Този съд не приема доводите на жалбоподателя, че е нарушена процедурата по приемане на член 10, параграф 19 от Закона за хазарта — според този съд забраната за насърчаване на хазарта не е нововъведение в Закона за хазарта, тъй като е била предвидена в закона и е действала преди изменението на член 10, параграф 19 от Закона за хазарта, а формулировката на забраната е свързана с определянето на конкретните видове и средства за насърчаване на хазарта, които са забранени. Съдът стига до извода, че Lietuvos standartizacijos departamentas (Литовски съвет по стандартизация) не е имал задължение да уведоми Европейската комисия в съответствие с изискванията на Директива 2015/1535, преди законодателят да приеме изменението на член 10, параграф 19 от Закона за хазарта, поради което отхвърля като неоснователни и доводите на жалбоподателя, че член 10, параграф 19 от Закона за хазарта не може да бъде приложен спрямо него.
- 12 С касационната си жалба жалбоподателят иска да се отмени решението на първоинстанционния съд и да се постанови ново решение, с което да се уважи първоинстанционната жалба на жалбоподателя и да се отмени акта за нарушение.

- 13 В отговора си на касационната жалба на жалбоподателя ответникът [...] моли жалбата да бъде отхвърлена и решението на първоинстанционния съд да бъде потвърдено без промяна.

Разширеният съдебен състав

приема следното:

II.

- 14 С оглед на факта, че след изменението на Закона за хазарта Европейската комисия не е била уведомена за новата редакция на член 10, параграф 19 от Закона за хазарта, в която е установена забрана за насърчаване на участието в хазартни игри, в настоящото административно производство се поставят въпроси относно тълкуването на член 1, параграф 1, буква е) и член 5, параграф 1 от Директива 2015/1535 при обстоятелствата на настоящия случай. [...] [задължение на Върховния административен съд на Литва да отправи преюдициално запитване по член 267, трета алинея ДФЕС].

Квалифициране на уредбата, предвидена в член 10, параграф 19 от Закона за хазарта, като „технически регламент“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535

- 15 В съответствие с член 5, параграф 1, първа алинея от Директива 2015/1535 държавите членки незабавно представят на Комисията всички проекти на технически регламент освен в посочените в него случаи. Това задължение за предварително уведомяване се прилага само когато разглежданият проект има за предмет технически регламент по смисъла на член 1, параграф 1, буква е) от посочената директива (решение на Съда от 3 декември 2020 г., *Star Taxi App SRL* (C-62/19, EU:C:2020:980, т. 58). Според практиката на Съда неизпълнението от страна на държава членка на задължението за предварително представяне на такъв проект води до невъзможност съответният „технически регламент“ да бъде противопоставен на частноправни субекти, както в рамките на наказателно производство (вж. решение на Съда от 4 февруари 2016 г., *Sebat Ince* (C-336/14, EU:C:2016:72, т. 84), така и в производство между частноправни субекти (вж. решение на Съда, *James Elliott Construction* (C-613/14, EU:C:2016:821, т. 64 и цитираната съдебна практика). С оглед на изложеното по настоящото административно дело е необходимо най-напред да се провери дали разпоредба като предвидената в член 10, точка 19 от Закона за хазарта (в редакцията, приложима по настоящото дело) представлява „технически регламент“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535.
- 16 В член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535 са посочени четири категории технически регламенти: i) „техническа спецификация“; ii) „други изисквания“; iii) „правила за услуги“; и iv) „законовите, подзаконовите или административните разпоредби на държавите членки, забраняващи производството, вноса, маркетинга или използването на един продукт или

забраняващи предоставянето или използването на услуга или установяването на доставчик на услуги“. Настоящият разширен съдебен състав не се съмнява, че разпоредбата на съответната редакция на член 10, параграф 19 от Закона за хазарта в настоящия случай не попада в категориите „техническа спецификация“ или „други изисквания“, доколкото в първия случай националната мярка трябва да се отнася до продукта или до неговата опаковка, а във втория случай тя трябва да предвижда предпоставка, която може да повлияе значително върху състава, естеството или търговията с него (вж. решение на Съда от 28 май 2020 г., *Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości* (C-727/17, EU:C:2021:492, EU:C:2020:393, т. 32, 36 и 40 и цитираната съдебна практика). Доколкото повдигнатият в спора по настоящото дело въпрос не се отнася до продукти, остават съмнения дали националната разпоредба, предмет на настоящото административно дело, може да бъде квалифицирана като „правило за услуги“ или като „законова разпоредба на държава членка, забраняваща предоставянето или използването на услуга или установяването на доставчик на услуги“, доколкото разглежданите национални разпоредби могат по същество да се отнасят до услуги, свързани с организирането на хазартни игри, за които се прилага забраната за насърчаване на участието в такива хазартни игри, или могат да се разглеждат като забрана за осъществяване на независимата дейност по насърчаване на хазартни игри, която е едностранна дейност на организатора на хазартни игри и не отговаря на условията по определението на понятието „услуга“, предвидено в член 1, параграф 1, буква б) от Директива 2015/1535, тъй като не изпълнява критерия да е „по индивидуална молба на получателя на услугите“.

- 17 Тъй като Директива 2015/1535 отменя Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и съответните разпоредби на Директива 2015/1535 имат по същество същото приложно поле като това на съответните разпоредби на Директива 98/34/ЕО, практиката на Съда по тази директива по принцип е приложима и към Директива 2015/1535 (вж. по аналогия решение на Съда от 17 юни 2021 г., *Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited* (C-597/19, EU:C:2021:492, EU:C:107:393, т. 107 и цитираната съдебна практика). При преценката си на правилата, приложими към хазартните игри в Германия, Съдът вече е изяснил, че някои разпоредби от Договора за хазартните игри биха могли да се квалифицират като „правила за услуги“, доколкото те се отнасят до „услуга на информационното общество“ по смисъла на член 1, точка 2 от Директива 98/34. В тези разпоредби са включени предвидената в член 4, параграф 4 от Договора за хазартните игри забрана за предлагане на хазартни игри по интернет, изброените в член 25, параграф 6 от същия договор изключения от тази забрана, ограниченията на възможността да се предлагат залагания върху резултатите от спортни състезания посредством телекомуникационни средства съгласно член 21, параграф 2 от посочения договор, както и забраната за рекламиране на хазартни игри по интернет или посредством

телекомуникационни средства съгласно член 5, параграф 3 от същия договор (вж. решение на Съда от 4 февруари 2016 г., *Sebat Ince* (C-336/14, EU:C:2016:72, т. 75). Настоящият разширен съдебен състав отбелязва, че в Република Литва не е забранено предлагането (организирането) на хазартни игри по интернет, но не е разрешено да се разпространява информация или да се извършват действия по убеждаване с цел насърчаване на участието в такива игри под каквато и да е форма и с каквито и да е средства. В това отношение националните разпоредби уточняват условията за предоставяне на хазартни игри и налагат забрана за популяризиране на хазартни услуги.

- 18 С оглед на обстоятелствата по настоящото дело въпросът, който се поставя пред разширения съдебен състав, е дали уредбата на член 10, параграф 19 от Закона за хазарта, доколкото се отнася до информация, публикувана на интернет страницата на организатор на хазартни игри, може да се квалифицира като „технически регламент“, тъй като попада в категорията „правила за услуги“ по смисъла на чл. 1, параграф 1, буква д) от Директива 2015/1535. Вярно е, че понятието „технически регламенти“ обхваща единствено правилата относно услугите на информационното общество, тоест всяка услуга, извършвана от разстояние чрез електронно средство и по индивидуална молба на получателя на услугите (вж. решение на Съда от 20 декември 2017 г., *Bent Falbert* (C-255/16, EU:C:2017:983, т. 27). При обстоятелствата по настоящото дело обаче остава съмнението дали уредбата, предвидена в член 10, параграф 19 от Закона за хазарта, доколкото се отнася до информацията, публикувана от организатор на хазартни игри на собствената му интернет страница, действително отговаря на всички условия за наличието на „услуга“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква б) от Директива 2015/1535. Като се има предвид, че организаторът на хазартни игри предоставя хазартна услуга на посетител на своята интернет страница, естествено е на интернет страницата да се предоставя съответната информация относно хазарта, включително информация, която насърчава посетителя да получи хазартната услуга. При тези обстоятелства разширеният съдебен състав изразява съмнение дали фактът, че за да получи въпросната хазартна услуга, дадено лице посещава интернет страницата на организатора на хазартни игри, която съдържа определена информация относно хазарта, означава, че услугата се предоставя чрез предаване на данни по молба на съответното лице, т.е. „по индивидуална молба на получателя на услугите“.
- 19 Ето защо разширеният съдебен състав счита за необходимо да се обърне към Съда с искане за пояснение дали национална разпоредба като предвидената в член 10, параграф 19 от Закона за хазарта представлява „технически регламент“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535, доколкото се отнася до информация за хазарт, публикувана на интернет страницата на организатор на хазартни игри.

Националната законодателна практика, при която Европейската комисия не се уведомява за изменение на дадена правна уредба

- 20 Ако отговорът на първия въпрос потвърди, че член 10, параграф 19 от Закона за хазарта действително представлява „технически регламент“, то въпросът дали той е трябвало да бъде нотифициран съгласно член 5, параграф 1 от Директива 2015/1535 също е от значение за делото. В практиката на Съда е уточнено, че за да бъде нова национална уредба приета за технически регламент, подлежащ на нотифициране съгласно Директива 98/34, тя не трябва само да възпроизвежда или заменя — без да добавя технически спецификации или други нови или допълнителни изисквания — вече съществуващи и надлежно нотифицирани на Комисията технически регламенти (вж. в този смисъл решение на Съда от 20 декември 2017 г., *Vent Falbert* (C-255/16, EU:C:2017:983, т. 23 и цитираната съдебна практика). Важно е стопанските субекти в дадена държава членка да бъдат информирани за приеманите в друга държава членка проекти на технически регламенти, както и за техния времеви и териториален обхват, за да са наясно с обема от задължения, които могат да им бъдат възложени, и за да могат евентуално да предварят приемането на тези разпоредби чрез своевременно пригодяване на своите продукти или услуги (вж. решение на Съда от 4 февруари 2016 г., *Sebat Ince* (C-336/14, EU:C:2016:72, т. 83). Разширеният съдебен състав отбелязва, че забраната в редакцията на член 10, параграф 19 от Закона за хазарта, която е била в сила до 1 юли 2021 г., е имала ограничен обхват на приложение, който, макар да не се е променил териториално или времево, е бил съществено променен с последващи изменения. Редакцията на закона, действаща до 1 юли 2021 г., включва *expressis verbis* забрана за провеждане на игри или състезания, пробни игри, лотарии и други събития, които насърчават участието в хазартни игри, включително хазартни игри от разстояние, извън местата за провеждане на хазартни игри или интернет страницата на организатора на хазартни игри. Така формулираната забрана обаче не включва самото публикуване на информация за хазартни игри на интернет страницата на организатора на хазартни игри, от което следва, че новата формулировка на член 10, параграф 19 от Закона за хазарта ограничава използването на маркетингови мерки, които се основават на привличането на клиенти, и по този начин разширява обхвата на прилаганата досега забрана за насърчаване на хазарта.
- 21 Ето защо разширеният съдебен състав изразява съмнения относно последиците, които националните административни и съдебни органи могат да извлекат от констатацията, че в хода на законодателния процес не е спазено задължението за нотифициране на технически регламент, произтичащо от правото на Съюза, както е в настоящия случай, когато измененията на този закон представляват „технически регламенти“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535 [...]. Разширеният съдебен състав поставя въпроса дали Директива 2015/1535 трябва да се тълкува в смисъл, че разпоредба от националното законодателство като Закона за хазарта, чиито разпоредби трябва да бъдат нотифицирани съгласно член 5, параграф 1 от Директива 2015/1535, когато се считат за „технически регламенти“ по смисъла на член 1, параграф 1,

буква е) от тази директива, е непротивопоставима на стопанските оператори в административно-наказателно производството, ако измененията, внесени в тази разпоредба, която се счита за технически регламент, не са нотифицирани, но е бил нотифициран текстът на закона във вида, в който е приет преди това.

- 22 При тези обстоятелства, за да се разсеят възникналите съмнения относно тълкуването и прилагането на разпоредбите от правото на Съюза, относими към правоотношенията, предмет на настоящия спор, е целесъобразно да се поиска от Съда да тълкува въпросните разпоредби на Съюза. Отговорът на въпросите, поставени в диспозитива на настоящото определение, е от решаващо значение за настоящото дело, тъй като ще позволи по-специално да се установи действителното съдържание на разпоредбите на Съюза и да се гарантира примата на правото на Съюза.

С оглед на гореизложените съображения [...], [...] [позоваване на процесуалноправни разпоредби] настоящият състав

определи:

[...] [стандартна процесуална формулировка]

До Съда на Европейския съюз да се отправи преюдициално запитване със следните въпроси:

1) Представлява ли национална разпоредба като предвидената в член 10, параграф 19 от Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas (Закон на Република Литва за хазарта), доколкото се отнася до информация за хазартни игри, публикувана на интернет страницата на организатор на хазартни игри, „технически регламент“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество?

2) Трябва ли Директива 2015/1535 да се тълкува в смисъл, че разпоредба от националното законодателство като Закона за хазарта на Република Литва, чиито разпоредби следва да бъдат нотифицирани съгласно член 5, параграф 1 от Директива 2015/1535, когато се считат за „технически регламенти“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква е) от тази директива, е непротивопоставима на стопанските оператори в административно-наказателно производството, ако измененията, внесени в тази разпоредба, която се счита за технически регламент, не са нотифицирани, но е бил нотифициран текстът на закона във вида, в който е приет преди това?

[...]

[...]

[стандартна процесуална формулировка и съдебен състав]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ